

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov indeholdende Tillæg til Lov af 25de Juli 1867 om Lønninger m. v. ved Hæren.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1917 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

A. Nielsen: Det er tredje eller fjerde Gang, at et Forslag, sigtende til Forbedring af Underofficerernes Lønningsvilkkaar, er til 1ste Behandling her i Tinget. Første Gang kom Forslaget frem saa sent, at det allerede af den Grund ikke kunde ventes fremmet. I den følgende Samling, da det kom frem igen, henvistes Sagen paa ny til et Udvalg, der naaede til at vælge Ordfører og afgive en foreløbig Betænkning, men de almenpolitiske Forhold vare af den Natur, at man fandt det rigtigt ikke at fremme denne Sag yderligere, idet den var bleven gjort til Kastebold af det da regerende Parti. Nu er Banen fri, og det er mig derfor en Glæde i Dag at kunne tage Ordet og udtale Haabet om, at det maa lykkes inden ret lang Tid at føre dette og det paa Dagsordenen næsteften opførte Forslag igennem.

Jeg ønsker kun at gøre nogle almindelige Bemærkninger i Anledning af Forslaget, og vil da først henvise til, at i det Udvalg, som tidligere har beskæftiget sig dermed, har det foruden at faa den rent materielle Lønforbedring ogsaa været vor Opgave at hæve Underofficerernes sociale Stilling. Derfor foreslog Udvalget i sin Tid, at den Del af Lønningen, der fremtraadte i Form af Tildeling af Brød og Overmundering, skulde falde bort, og at de i Stedet for skulde have rede Penge. Vi motiverede denne Forandring i den foreløbige Betænkning, som jeg før hentydede til, og da denne nu er to Aar gammel, skal jeg tillade mig at citere de paagældende Stykker deraf: „Det, som ønskes ved den her tilsigtede Forandring, er at fremkalde en mere social Ligestilling for Underofficererne i Forhold til Statens andre Bestillingsmænd, og Udvalget forventer, at der med denne Overgang til Selvbeklædning følger Fritagelse for den hidtidige Visitation fra Munderingskommissionens Side. Denne Kontrol er en Levning fra Fortiden. Den er praktisk set unyttig, og den kan kun være ubehagelig for Underofficersstanden. I alt Fald bør Kontrollen bortfalde for Sergenternes Vedkommende,

naar de have opnaaet Hæderstegnet for 8 Aars tro Tjeneste“. Saaledes var Udvalgets Forudsætning den Gang, og jeg tør nok udtale den Forventning, at den højtærede Krigsminister ganske og aldeles tiltræder denne Forudsætning. Det kan jeg saa meget mere gøre, som den højtærede Krigsminister allerede har haft Lejlighed til rent administrativt paa anden Maade at vise sit venlige Sindelag over for Underofficererne, netop i Henseende til Hævelsen af deres sociale Stilling.

Jeg finder yderligere Anledning til at gøre nogle Bemærkninger. Jeg havde for godt og vel halvandet Aar siden Anledning til at drage Forhold frem her i Salen om noget, der var mindre heldigt fra Underofficerernes og for den Sags Skyld ogsaa fra Officerernes Side. Disse Forhold ere nu undersøgte, og jeg skal ikke komme tilbage til dem her, men jeg ønsker i Dag kun at sige, at naar det har været og maaske fremdeles er saa, at der er Grund til at anke over visse Forhold eller en vis Optræden fra Underofficerernes Side over for det unge værnepligtige Mandskab, kan det maaske til Dels ligge i, at de selv ere Genstand for en mindre human Behandling fra deres overordnedes Side. Som Herren er, følge hans Svende, og jeg kender adskillige Træk, der tyde paa, at den Behandling, Underofficererne faa fra deres overordnedes Side, er i høj Grad inhuman. Jeg skal nævne en Art deraf, nemlig at man i Nyborg benytter eller i ethvert Fald i et enkelt Tilfælde har benyttet Bestemmelsen om, at Underofficerer saavel som Officerer skulle have Giftermaalstilladelse fra Regimentet, paa den Maade — efter hvad der foreligger meddelt — at man har krævet, at en bestemt Underofficer skulde lade sig livsforsikre for 1,000 Kr. og deponere sin Police hos Regimentet, der saa tilbageholdt Præmiens Beløb, naar der udbetaltes Lønning til ham. Det kan aldeles ikke være Meningen med den Bestemmelse, man i øvrigt skyder sig ind under ved den paagældende Forholdsregel. Noget saadant bør ikke finde Sted. Jeg finder Anledning til at paatale det, og jeg haaber ogsaa her paa den højtærede Krigsministers Bistand.

Et andet Eksempel skal jeg nævne fra Odense, hvor Chefen for 2det Dragonregiment, Oberstløjtnant la Cour, forlangte, at den paagældende Underofficer skulde præstere Sædelighedsattest for den Pige, han vilde gifte sig med. Jeg ved ikke, om de Herrer Officerer, naar de ønske at gifte sig, ogsaa skulle præstere Sædelighedsattest for deres forlovede. Det forekommer mig